

+ ● ● ● +

॥ जय रात्मा जी ॥

॥ माता वारोंडादेवी प्रसन्न ॥

प्रगति संध्या

गुह्येरारीचा कर्दनकाळ

संध्या

Tread Mark

संपादक : लक्ष्मणराव पाटोळे

वर्ष : ८

अंक : ५०

सोमवार दि. ३० नोव्हेंबर २०२० ते रविवार दि. ०६ डिसेंबर २०२०

पाने : ८

किंमत : ५/- रुपये

www.crimesandhya.com

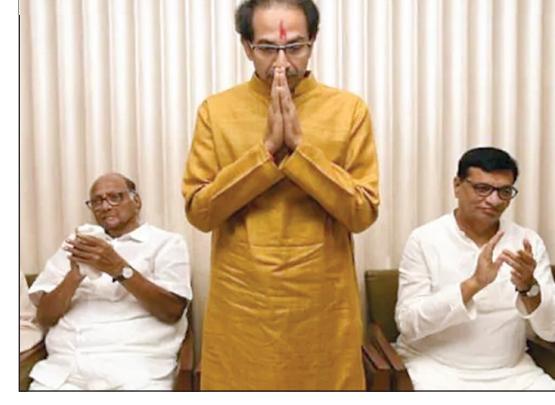
महाराष्ट्रातील १४ जिल्ह्यांत वितरीत होणारे साप्ताहीक crimesandhyavasai@gmail.com

ठाणे ■ पालघर ■ मुंबई ■ जळगाव ■ नाशिक ■ थळे ■ बिड ■ परभणी ■ पुणे ■ औरंगाबाद ■ लातूर ■ उसमानाबाद ■ सोलापूर ■ नांदेड

संकट काळातही महाविकास आघाडीच्या सरकारने वर्षपुर्ती केली सरकार पाठिंयाचे स्वाज पाहुणाऱ्या भाजपवाल्यांची फजिती झाली

मुंबई/वरिष्ठ प्रतिनिधी

महाराष्ट्रातील महाविकास आघाडी सरकारला एक वर्ष पूर्ण झाले. या एक वर्षाच्या कालावधीत कोरोना सारख्या भयंकर महामारीचा मुकाबला करताना सरकारने निसर्ग चक्रीवाढ, अतिवृष्टी यासारख्या नेतृत्वीक आपातीनंही तोड देत राज्याचा गाडा हळू हळू का होईना पुढे नेतृत्वाचा प्रयत्न केला. मात्र अशा संकटाच्या काळात विरोधी पक्ष मात्र आंदोलने करून सरकारवर दबाव टाकीत होता. सरकारच्या कामात अडथळे निर्माण करायाचा प्रयत्न करीत होता. मुंबईला पाक्यापात काशीमी म्हणून तिचा गौरव करीत होता. महाराष्ट्र द्वेष्ट्या अर्णव गोस्वामीसाठी थरथराट करीत होता. सुशांत सिंग राजपूत आत्महत्या प्रकरणात मुंबई पोलिसांवर विरोधी पक्षकांडून गंभीर आरोप केले जात होते. या सगळ्या गोषीचा अर्थातच सरकारच्या कार्यक्रमतेवर प्रश्नासाठी कामकाजावर आणि पोलिसांच्या ईर्ष्यशिलेवर परिणाम होत होता. पण कुणीही संयम ढळू दिला नाही.

उलट विरोधी पक्षाने गेल्या वर्षभरात सतत सरकार पदण्याच्या तारखांवर तारखा देऊन पोकळ भविष्याची केली. कोरोनाच्या संकट काळात विरोधी पक्षाची जबाबदारी सुदूर सरकार इतकीच होती, पण सतेसाठी उचापत्या करण्याच्या घाणेरड्या राजकारणात विरोधी पक्ष त्याची जबाबदारी विसरला. त्यामुळे महाविकास आघाडी सरकारच्या वर्षपुर्तीवर बोलावाचा आणि पकार परिषदा घेऊन सरकारवर आरोप करायाचा भाजपला नैतिक अधिकारच नाही, असे महाराष्ट्रातील जनता म्हणतेय.

लोकांहीमध्ये सरकारवर अंतुळा ठेवण्याचे काम विरोधी पक्षाचे असते. त्याचबोरार जेंबा गजनायावर एखादे संकट येते तेंहा राजकारण बाजूला ठेऊन सरकारला मदत आणि मार्गदर्शन करण्याची जबाबदारी सुदूर विरोधी पक्षाची असते. सध्या महाराष्ट्रात भाजपा विरोधी पक्ष आहे. पण सरकार पाडणे हा त्यांचा एकच अंजेंडा असल्याने कोरोना किंवा महाराष्ट्राच्या इतर समस्यांकडे त्यांचे लक्ष नाही. म्हणूनच ते कधी कंगनासाठी तर कधी ...पान ६ वर

देखणी प्रेयसी आयुष्यातून उडली प्रियकराने फसवून तिची अबू लुटली

जळगाव/क्राईम रिपोर्टर

आरोपी विजय

तारुण्यातील सोंदर्य आणि यातून परस्परविषयी निर्माण झालेले आकर्षण यातून तरुणी एकत्र येतात आणि मग प्रेमाच्या नावाखाली वासनेचा खेळ सुरु होतो. तरुण मुली प्रियकराच्या साबर पेरणीला सहजपणे भुलातात आणि त्याच्यावर विश्वास टाकून त्याला सर्वस्व देऊन बसतात आणि त्याच्या याच भाडेपणाचा गैर कायदा घेत काही प्रियकर त्यांचे अस्तील फोटो किंवा विहीनीओ बनवून त्यांना ब्लॅकमेल करतात. जळगावमध्ये एक सुंदर तरुणी झायवहरच्या प्रेमात पडली. मात्र त्याने तिचा गैरकायदा घेत तिच्याशी शारीरिक संबंध ठेवले आणि त्याचे विहिडो बनवून तिला ब्लॅकमेल करू लागला. मात्र तिने नंतर या प्रकराची पोलिसांकडे धाव घेऊन आपल्या प्रियकराच्या विरोधात फिर्याद नोंदवली.

विवाहीत कंगना दिसायला देखणी होती. तिचे रुप तरुणांसह बुद्धांग देखील मोमोन घायाळ करणारे होते. कंगना विवाहीत असली तरी तीचे घायाळ करणारे रुप एखाद्या टीन एजर अर्थात वयात आलेल्या तरुणीच्या तोडीस तोड होते. परमेश्वराने कंगनाला भरभरू रुप दिले होते. मात्र या महागाईच्या जमान्यात तिच्या रुपाचा रखखाव अर्थात मेटेन्स ठेवण्याकामी ती काही प्रमाणात मगे पडली होती. हातच्या कंगनाला आराशाची काय गरज? या म्हणीप्रमाणे ती एक रुपगविता होती. सौंदर्य साधनांची आपल्याला फारशी गरज नाही असे म्हणत ती हल्कासा मेकअप करून घेत होती. मात्र या हल्क्या मेकअप मध्ये देखील तिचे रुप उजळून निघत होते. व्यावसायीक मेकअप केल्यास ती एखाद्या सिनेतारकेसमान खुलून दिसली असती. महागाईच्या जमान्यात घरखर्चात हातभार लावण्यासाठी कंगना एका कंपनीत कामाला जात होती. तिच्यासमवेत इतर महिला देखील कामाला जात ...पान २ वर

राधे राधे आश्रमात भलताच प्रकार घडला दहा कोटींच्या अफवेतून दरोडा पडला

ओरंगाबाद/क्राईम रिपोर्टर

कधी कधी कुंपुणाच शेत खाते असे म्हणतात ते काही चुकीचे नाही. कारण आजवरचा गुह्येरारीचा इतिहास पाहात हत्या अथवा दरोड्याच्या प्रकरणात काही घरभैरी लोकांचाच समावेश असल्याचे दिसून नाले आहे. खास करून दरोड्याच्या प्रकरणात आपलेच लोक दोरेड्योंगांना सामील असतात. पण कधी कधी चुकीची माहिती मिळाली तर काय घूू शकते हे ओरंगाबादच्या फुलंबी मध्यील राधे आश्रमात पडलेल्या घटेतून विसून नाले आहे. या आश्रमात १० लांबांची रोड कुणी तरी अशी टीप आश्रमातीलच कुणी तरी दरोडेखोरांना दिली. त्यामुळे दरोडेखोरांच्या टोळीने दरोडा तर टाकला पण त्यांच्या हाती काहीच लागले नाही. उलट प्रतिकार करण्याचा आश्रमाच्या महाराजांवर आणि त्यांच्या सहकाराण हळ्या करावा लागला. मात्र नंतर पोलिसांनी या टोळीतील ९ जणांना अटक केली.

मोक्ष प्राप्तीसाठी फासावर गेले भोंदू बाबासह तिघेजण मेले

शहापूर/क्राईम रिपोर्टर

ता. फुलंबी येथील राधे यांधी या आश्रमात गेल्या ११ नोव्हेंबरच्या मध्यरात्री दोन वाजता विशेषण महाराजांवर जिघेणा हळ्या जाला होता. आश्रमात दहा करोड रुपये असल्याची आश्रमात १० लांबांची टीप आश्रमातीलच कुणी तरी दरोडेखोरांना दिली. दहा करोड रुपये लुटीच्या उद्देशाने आलेल्या या टोळीने प्रियशरण महाराजांवर जिघेणा ...पान २ वर

उधारीचा व्यवहार पूर्ण नाही केला वसुलीच्या वादात भंगारवाला मेला

उलट विरोधी पक्षाने गेल्या वर्षभरात सतत सरकार पदण्याच्या तारखांवर तारखा देऊन पोकळ भविष्याची केली. कोरोनाच्या संकट काळात विरोधी पक्षाची जबाबदारी सुदूर सरकार इतकीच होती, पण सतेसाठी उचापत्या करण्याच्या घाणेरड्या राजकारणात विरोधी पक्ष त्याची जबाबदारी विसरला. त्यामुळे महाविकास आघाडी सरकारच्या वर्षपुर्तीवर बोलावाचा आणि पकार परिषदा घेऊन सरकारवर आरोप करायाचा भाजपला नैतिक अधिकारच नाही, असे महाराष्ट्रातील जनता म्हणतेय.

लोकांहीमध्ये सरकारवर अंतुळा ठेवण्याचे काम विरोधी पक्षाचे असते. त्याचबोरार जेंबा गजनायावर एखादे संकट येते तेंहा राजकारण बाजूला ठेऊन सरकारला मदत आणि मार्गदर्शन करण्याची जबाबदारी सुदूर विरोधी पक्षाची असते. सध्या महाराष्ट्रात भाजपा विरोधी पक्ष आहे. पण सरकार पाडणे हा त्यांचा एकच अंजेंडा असल्याने कोरोना किंवा महाराष्ट्राच्या इतर समस्यांकडे त्यांचे लक्ष नाही. म्हणूनच ते कधी कंगनासाठी तर कधी ...पान ६ वर

उलट विरोधी पक्षाने गेल्या वर्षभरात सतत सरकार पदण्याच्या तारखांवर तारखा देऊन पोकळ भविष्याची केली. कोरोनाच्या संकट काळात विरोधी पक्षाची जबाबदारी सुदूर सरकार इतकीच होती, पण सतेसाठी उचापत्या करण्याच्या घाणेरड्या राजकारणात विरोधी पक्ष त्याची जबाबदारी विसरला. त्यामुळे महाविकास आघाडी सरकारच्या वर्षपुर्तीवर बोलावाचा आणि पकार परिषदा घेऊन सरकारवर आरोप करायाचा भाजपला नैतिक अधिकारच नाही, असे महाराष्ट्रातील जनता म्हणतेय.

लोकांहीमध्ये सरकारवर अंतुळा ठेवण्याचे काम विरोधी पक्षाचे असते. त्याचबोरार जेंबा गजनायावर एखादे संकट येते तेंहा राजकारण बाजूला ठेऊन सरकारला मदत आणि मार्गदर्शन करण्याची जबाबदारी सुदूर विरोधी पक्षाची असते. सध्या महाराष्ट्रात भाजपा विरोधी पक्ष आहे. पण सरकार पाडणे हा त्यांचा एकच अंजेंडा असल्याने कोरोना किंवा महाराष्ट्राच्या इतर समस्यांकडे त्यां

पान १ वर्षन...

दखणा प्रेयसा आयुष्यातून उठला.

होत्या. त्या सर्व महिलांच्या समुद्राला कपनीत घेवून जाण्यासाठी व पुन्हा घरी सोडून देण्यासाठी कंपनीकडून वाहनाची व्यवस्था करण्यात आली होती. त्यामुळे कंपनीचे ठिकाण शहरापासून लांब असले तरी वाहनाची व्यवस्था असल्यामुळे ती कंपनीत कामाला जाण्यास सहज तयार झाली. दरमहा ठाराविक पगार तिला मिळत होता. तसेच कंपनीत येण्याजाण्याची सोय देखील झालेली होती. एकंदरीत तिचे सर्वकाही सुरक्षीत सुरु होते. मात्र काही महिन्यांनी काही कारणास्तव कंपनीने ते वाहन बंद केले. वाहन बंद केल्यामुळे कंगनाची कंपनीत जाण्याची गैरसोय झाली. केवळ वाहन नसल्यामुळे नोकरी सोडण्याची तिची तयारी नव्हती कारण तिला ठाराविक पगार वेळेवर मिळत होता. त्यामुळे तिने पर्यायी वाहनाचा शोध घेण्यास सुरुवात केली. लवकरच तिच्यासह इतर काही महिलांनी मिळून एका वाहन चालकाचा शोध लावता. तो वाहन चालक कंगनासह इतर महिलांना त्या नोकरी करत असलेल्या कंपनीत व कंपनीतून घरी सोडून देण्यास तयार होता. याकामी त्याला प्रत्येक महिलेकडून अकराशे रुपये मिळाणार होते. सर्व महिलांनी मिळून ते वाहन भाडे तत्वावर लावून घेतले. कंगना आता ज्या वाहनाने कंपनीत ये जा करत होती त्या वाहनाचा चालक दिसायला रुपवान होता. कंगना देखील दिसायला एखाद्या सिनेनटीसमान होती तर तो वाहन चालक देखील दिसायला एखाद्या हिरोसमान होता. विजय ठाकुर असे त्याचे नाव होते. काळ्या गॅगलने नेत्र झाकल्यानंतर पिल्डार बाहु असलेला विजय जणू काही फिल्मी हिरो समान दिसत असे. दिसायला सिनेनटीसमान कंगनावर विजय ठाकुर याचा जिव जडला होता. तिने आपल्या शेजारी स्टेरिंगजवळ बसावे असे तो मनोमन देवाला प्रार्थना करत असे. तिचे खुलून दिसणारे सौंदर्य त्याच्या मनाला भुरल घालत होते. ती हसली म्हणजे तिच्या गालावर पडणारी खळी त्याच्या मनाला बेचैन करत असे. ती खाली वाकल्यावर तिच्या केसांची बट बघून तो कासावीस होत असे. एकंदरीत तो तिचा दिवाना झाला होता. त्याने हळूच तिच्यासोबत कोणत्या ना कोणत्या बहाण्याने जवळीक साधण्याचा प्रयत्न सुरु केला. त्यात तो प्राथमिक स्वरूपत यशस्वी झाला. बोलतांना तिच्या गालावर खळी पडली म्हणजे तो स्वतःला धन्य समजत असे. ती खळी जणू काही आपल्यासाठीच पडली असल्याचे तो मनोमन समजूत करून घेत होता. तो तिला सरळ सरळ आय लव्ह यू म्हणू शकत नव्हता. तेवढे धाडस करणे रिस्की होवू शकते याची त्याला जाणीव होती. तिला आपल्या कवेत केव्हा घेवू असे त्याला होत असे. रात्री झोपेत त्याला न चुकता स्वप्न देखील पडत असे. स्वप्नात तो तिला दररोज कुरवाळत असे. स्वप्नात तो तिच्या गालांचे दररोज न चुकता चुंबन घेत असे. झोपेतून जागा झाल्यावर तो वास्तविक जगात अर्थात भानावर येत असे. कंगनाला आपल्या जवळ घेण्यासाठी त्याने जवळीक असलेल्या एका प्रवासी महिलेला मध्यस्त म्हणून तयार केले. ती मध्यस्त प्रवासी महिला त्याची मैत्रीन होती. त्यामुळे ती मैत्रीण आपली कंगनासोबत योग्य प्रकारे लाईन लावून देर्जेल याची त्याला खात्री होती. त्या मैत्रीणीच्या माध्यमातून विजयने कंगनाला निरोप पाठवला. त्या मैत्रीणीने विजयच्या माध्यमातून कंगनाला महिलेने की विजय तुझ्यावर प्रेम करतो. त्याल तुझ्यासोबत मैत्री करायची आहे. तो तुला सर्व प्रकारची मदत करेल. तु नुहारी म्हणू नकोस. अशा प्रकारे लाडीगोडी लावून त्या मध्यस्त महिलेने कंगनाला विजयसोबत मैत्री करण्यासाठी राजी करून घेतले. अशा प्रकारे मध्यस्त महिलेने कंगनासाठी विजयचा निरोप आणला. आपण दोधी जणी विजयसोबत मार्केट मध्ये जाणार आहोत असे तिने कंगनाला कानात सांगितले. ठरल्यानुसार नटून थटून कंगना मार्केट मध्ये विजयसोबत जाण्यास तयार झाली. मात्र विजयचा प्लान वेगळाच होता. त्याने मार्केटमध्ये दोर्धीना न नेता एका लॉजमध्ये नेले. त्याठिकाणी त्याने त्याच्या मध्यस्त मैत्रीणीला बाहेर बसवून ठेवले. तो कंगनाला घेवून अगोदरच बुक केलेल्या रुममध्ये घेवून गेला. आतमध्ये गेल्यावर त्याने सुरुवातीला कंगनाला हळूच आपल्या कवेत घेतले. त्याठिकाणी त्याने एकांताचा फायदा घेत तिला निर्वाच केले. त्याने सर्व प्रकारचे नियोजन अगोदरच करून ठेवले होते. त्याने तिच्यासोबत अत्याचार करत त्या प्रसंगाचे व्हिडीओ चित्रण केले. शिवाय फोटोसेशन देखील केले. सुमारे दिड तासांहा कार्यक्रम चालला. कंगनासोबत समागमाचा यथेच्छ उपभोग घेतल्यानंतर त्याने दोर्धीना आपल्या घरी सोडून दिले. त्यानंतर कंगनाने तिच्या सहकारी महिलेला हा प्रकार कथन केला. त्यावर ती मध्यस्त महिला तिला म्हणाली की अग वेडी की खुळी.... तो तुझ्यावर प्रेम करतो. त्याला बळजबरी नाही म्हणत. अशा प्रकारे मध्यस्त महिलेच्या माध्यमातून विजयचे कंगनासोबत संयोजन जुळले होते. त्यामुळे तो तिला आता थेट बोलावून घेवू लागला. तो आता तिच्यासोबत थेट मोबाईलवर संपर्क साधू लागला. काही दिवसांनी त्याने तिला पुन्हा त्याच लॉजवर नेले. त्याने तिच्यासोबत पुन्हा तोच प्रकार केला. त्याने यापुर्वी तिचे नगावस्थेत काढलेले फोटो व व्हिडीओ तिला शेयर केले. तसेच तिच्यासोबत त्याने अश्लिल चॅटिंग केली. या व्हिडीओ च्या बळावर तो आता तिला एक प्रकारे ब्लॅकमेल करू लागला. तो तिला वेळेवेळी बोलावून घेवू लागला. तो तिच्यासोबत समागम करू लागला. त्याने तिला विविध ठिकाणी त्याच्या कारमधून नेले व तिच्यासोबत शरीरसुख घेतले. कधी कधी त्याच्या कारमधून त्याने तिच्यासोबत शरीरसुख घेतले. त्याचा हा अत्याचार तिला आता असही झाला होता. त्यामुळे तिने हा प्रकार सुरुवातीला काही नातेवाईकांच्या कानावर घातला. त्यानंतर नातेवाईकाना सोबत घेत तिने एमआयडीसी पोलिस स्टेशन गाठले. या घटनेबाबत तिने विजय उर्फ विक्की संजय ठाकुर याच्या विरुद्ध विविध कलमान्वये रितसर गुन्हा दाखल केला. या गुन्ह्याचा पुढील तपास पोलिस उप निरिक्षक गणेश कोळी यांच्याकडे देण्यात आला. या गुन्ह्याचा पुढील तपास तपास अधिकारी गणेश कोळी करत आहेत. (या कथेतील पिंडीत महिलेचे कंगन हे नाव कात्पनिक आहे.)

एका महिन्यात हत्या झाल्या दोन..

मिळवून देण्याचे व्यासपीठ बनले होते. मनसेचा ज्वालामुखी उफळून येत असतानाच मनसे नेते राकेश पाटील यांची अत्यंत निर्धणपणे आणि निर्दयपणे हत्या करण्यात आली होती. या हत्येला एक महिना उलट नाही तोच राबोडी भागातील मनसे नेते जमिल शेख यांची भरस्त्यात निर्धणपणे हत्या करण्यात आली. या दोन हत्येमुळे ठाणे शहरात प्रचंड खळबळ माजली आहे. या दोन्ही हत्येचा आतापर्यंत फक्त तपासच चालू आहे. या गुह्यातील मारेकरी अद्याप मोकाटच आहेत. मारेकरी पोलीसांना सापडत नाहीत. त्यामुळे आता तिसरी हत्या कूणाची या प्रश्नाची चर्चा सुरु झाली आहे. मनसेचे प्रभाग अध्यक्ष जमील शेख यांची दिवसाढवळ्या मोटारसायकलवरून आलेल्या दोघांनी गोळ्या

होता. महाराज व हळेखोरांची झटापट सुरु होती. त्यावेळी बंदुकी कैरींसारखा आवाज झाला. पोलिस आल्याची भीती वाटल्या आरोपीनी धूम ठोकली. या भगात रानडुकरांचे प्रमाण असल्यामुळे अनेक शेतकरी छऱ्यांच्या बंदुका ठेवतात किंवा जिलेटीन कांडी ठेवतात. ही कांडी गणडुकराने चावली तरी आवाज येतो, तर माहिती सूत्रांनी दिली. पोलिस अधीक्षक मोक्षदा पाटील, उपअधीक्षक विशाल नेहूळ यांच्या मार्गदर्शनाखाली गुन्हे शाखेचे निरीक्षक भाग फुंदे, उपनिरीक्षक गणेश राऊत, संदीप सोळंके, सच्यद जिया, व लटपटे, संजय देवरे, राजेंद्र जोशी, बालू पाशीकर, नामदेव शिरस विक्रम देशमुख, विठ्ठल राख, संजय काळे, प्रमोद खांडभाड, धी जाधव, श्रीमंत भालोराव, राजू खरात, नवनाथ कोल्हे, संजय भोसले उमेश बकले, राहुल पगारे, शेख नदीम, किरण गोरे, दीपेश नागांडे नरेंद्र खंदरे, वाल्मीक निकम, योगेश तरमाळे, ज्ञानेश्वर मंटे, बाबू नवले, गणेश गांगवे, रामेश्वर धापसे, जीवन घोलप, संजय तांदुल सुरेखा वाघ, पद्मा देवरे, फुलंब्रीचे निरीक्षक अशोक मुदिराज अकरमाडचे निरीक्षक संतोष खेतमाळस यांच्या पथकाने आरोपीना अकेली. पोलिस पथकाने नऊ दरोडेखोर शिताफिने पकडून आणले असली तरी काही प्रश्न मात्र अनुत्तरित राहतात. हळेखोर लुटीच्या उद्देशन असले होते असे पोलिस सांगत असले तरी तसा चोरीचा अथवा लुटीचा कोणताही प्रयत्न झाल्याचे दिसून आलेला नाही. आश्रमात असल्याची अफवा नेमकी कुणी पसरवली आणि आश्रमाची खडानन् आमाहिती दरोडेखोरांना नेमकी कुणी दिली. आश्रमात असली साधकांबोरच अनेक कर्मचारी राहतात. हळेखोरांचा आवाज झाली तरी हे लोक जमा का झाले नाहीत. आरोपीची गाडीही कुणी पाहिली नाही. हळेखोर मराठीत बोलत असल्याचे महाराज सांगतात, परप्रांतीय टोळीचा सहभाग कसा? संशयितांमध्ये नऊ जणांची न आहेत. यापैकी प्रत्येकाला काम वाटून देण्यात आले होते. काही लोक फक्त गाडी पुरवतात तर काही लोक रेकी करतात. यापूर्वी शहरात मोरऱ्या घरफोड्यांमध्येही यापैकी काही जणांचा समावेश होता. मात्र प्रदेशातील या टोळीला मूळवाला सोलंकी 'गँग' असे म्हणतात. टोळीतील सदस्यांचे नातोवाईक सध्या औरंगाबाद परिसरात राहतात. छावणी परिसरात डिलक्स बेकरीच्या मालकाच्या बंगल्यावर जो दंड पडला होता, त्यात या टोळीतील काही लोकांचा समावेश होता.

दास्तच्या पाटात मलताच्य प्रकार घडला.
वडेश्वरनगर कळेली येथे चंटकात शेटकू हे आपल्या क

बदश्वरनगर कुंचला यथा चंद्रकात शटकर ह आपल्या कुटूबा
राहयला होते. गेल्या एक दोन वर्षापूर्वीच त्याचा मृत्यु झाला हो-
त्यांची रिटायर शिक्षक म्हणून परिसरात ओळख होती. त्यांना एक मुला
आणि एक मुलगी आहेत. त्याच्या मुलाचे लम्ब झाले नसल्याने ती घ-
राहत होती. तर त्याचा मुलगा राजेश हा दारूच्या व्यसनाच्या आ-
गेल्याने वाहयात गेला होता. त्याचे लम्ब होऊन दहा बारा वर्ष झाली
त्याला मुलबाळ झाले नव्हते. त्या नैराश्येतूनच त्याने दारूला ज-
केले होते. वयाची ५०शी आली तरी तो काही सुधारला नव्हता. का-
दिवस रात्र दारू पित असल्यामुळे तो काम धंदा मनात येईल, त्याच वे-
करत होता. आपल्या पोटापाण्यासाठी तो टॅक्सी चालवत होता. त्यातू-
त्याची ओळख ही गुन्हेगारी मित्राशी झाली होती. त्याच्या संगतीने
ही लहान मोठ्या चोन्या करू लागला होता. एका चांगल्या सुंस्कृ-
शिक्षकाचा मुलगा वहयात गेल्याचे बघून अनेकांना वाईट वाटत हं-
त्यातु वडिलांचे निधन झाल्याने घरात बहिण बायकोवर त्याचीच दादार्हा
चालत होती. दारूच्या नशेत तो बायकोला मारहाण करून तिला ही
त्रास देत होता. त्यामुळे ती ही त्याच्या त्रासाला वैतागलेली होती. व-
धंदा न करताच तो घरात ऐतखाऊ म्हणून राहत होता. मनात ये-
त्यावेळेस तो टॅक्सी चालवत होता. त्याचा त्रास हा त्याच्या बहिण
आणि बायकोला होत होता. हळ्ळी तर तो दारू पिण्यासाठी बहिणीक
बायकोकडून पैसे मागत होता. त्यांनी पैसे नाही दिले नाही तर तो
डोक्यावर घेऊन हंगामा करत होता. वेळप्रंसंगी तो त्यांना मारहाण
करत होता. त्याच्या सासरवाडीच्या लोकांनी त्याला याबाबत बन्ध-
वेळेला समजावून संगतिले होते. पण तो त्याचे ही काही ऐकत नव्हते
उलट दारू पिण्याच्या आणि गुन्हेगारी, चोन्या मारामारी करणाऱ्या
मित्रांच्या संगतीला लागून तो अधिकच बिघडत चालला होता. त्यांना
बायकोने ही त्याला सरळ वागा, चोन्या करू नका, दारू पिऊ न-
म्हणून बजावले होते. पण त्याचे वागणे ही दिवसे दिवस बिघडत
चालले होते. कोरोनच्या काळात हाताला कामधंदा नसल्याने
लॉकडाऊन कडक केले गेले असल्याने दारू पिण्यासाठी त्याची तग-
वाढत होती. त्यासाठी तो काय वाटेल ते करत होता. म्हापसा येथे हॉ-
सत्याहिराच्या समोर पार्क केलेली एक दुचाकी त्याने गेल्या ऑक्टो-
महिन्यात चोरली होती. या गुन्ह्यात पोलीसांनी त्याला गांधी चौक येते
ताव्यात घेऊन त्याच्या विरुद्ध गुन्हा दाखल करून त्याला जेलम

पाठावल होत. ता गल्या दान महिन्यापासून न्यायालयान काठडात हात्याचा सुटकेसाठी त्याची बायको बरेच प्रयत्न करीत होती. तिन प्रयत्नानेच गेल्या शनिवारी म्हणजे २१ नोव्हेंबरला त्याला जामिळालेला होता. आणि तो बाहेर आला होता. तो बाहेर येऊन नुक एक दोन दिवस झाले होते. जेलमधून बाहेर आल्यानंतर त्याला टपिण्याची जास्त इच्छा होत होती. म्हणून गेल्या रविवारी म्हणजे नोव्हेंबर रोजी दारू पिण्यासाठी घरातून बहिणीकडून भांडण करून घेतले. पहिल्यदा त्याने बायकोकडे दारू पिण्यासाठी पैसे मागिले होते. परंतु भांडण करून ही तिने त्याला पैसे दिले नव्हते. तुमची जामीनासाठीची पैसे खर्च झाल्याचे सांगून तिने त्याला वाटेला लागू होते. त्यानंतर त्याने दारू पिण्यासाठी भांडण काढून आपल्या बहिणीकडे एक हजार रुपये घेतले होते. त्या भांडणातच तिने त्याला ते पैसे दिले नव्हते. त्यानंतर तो संध्याकाळच्या सुमारास दारू पिण्यासाठी एका जवळी प्रार्थना बार मध्ये गेला होता. तेथे अगोदरच त्या बारमध्ये त्याचे फूल रुपेश महाले आणि सलीम नदाफ हे दारू पित बसले होते. त्याच्या घशाखाली अगोदरच मोठ्या प्रमाणात दारू रिचवली होते. राजेश तेथे गेल्यानंतर त्याच्या पार्टीला रंग चढला होता. दारूचे पेग पेग रिचत होते. त्यातच बरेच दिवसांनी दारू पिल्यामुळे राजेशला जानशा चढली होती. त्यातूनच त्याचे रुपेशबरोबर किरकोळ कारण वादावादीला सुरुवात झाली होती. तो त्यांना शिवीगाळ करू लागू होता. रुपेश आणि सलीम त्याला वाद न घालता त्याला समजावान सांगत होते. पण त्याचे नशे की बात खिशे म्हणून तो त्यांनाच दमदार करत त्याच्या अंगावर मारहाण करायला चालला होता. या भांडणामारील भांडणाची ही झालर होती. सलीम आणि रुपेश यांनी त्याचे एका चोरीच्या गुन्ह्यात अडकवेले होते. त्याचा राग राजेश यांना आलेला होता. तो त्यावरूनच त्याच्याबरोबर भांडण काढत होता. शेवटी त्या वादावादीतच ते तिघे ही त्या बारमधून नशेतच एकमेकाला शिवीगाळ करीत बाहेर पडले होते. बाहेर आल्यानंतर राजेशने परत रुपेशला प्रार्वाच्च भाषेत शिवीगाळ करून मी आता जेल भोगून आलोय, म

त्यावेळी ते तिघे ही कुचेली थेथील साईं मंदिरांजवळील निर्माण्य रस्त्यावर आले होते. त्यावेळी रात्रीचे ११ वाजले असतील रस्त्यावर कुणीच नव्हते. त्याचे भांडण वाढले होते. त्यावेळी रूपेश याने त्या भांडणात राजेश याला खाली पाडले. तर सलीम याने त्याला लाथाबुकळांनी मारहाण करायला सुरुवात केली. अगोदरच राजेश याला दारूची नशा जास्त झाली होती. त्याला दिंग चढली असल्याने त्या दोघांच्या मारहाणीत त्याला काहीच समजत नव्हते. तो आरडा औरडा करू लागल्याने त्या दोघांना ही त्याचा राग आलेला होता. त्याला शिव्या देत मर रांडेच्या म्हणत रूपेश याने बाजुलाच पडलेला एक मोठा दगड उचलला आणि त्याच्या डोक्यात जोरात घातला. त्यासरशी त्याच्या डोक्यातून मोठया प्रमाणात रक्त वाहू लागले. तो गंभीर रित्या जखमी झालेला होता. त्याला त्या अवस्थेत तसेच ओढत नेवून त्या दोघांनी त्याला तेथील झुडपात टाकले होते. आणि तेथेच त्यांनी त्याला जाळून टाकले. त्याला जाळून टाकल्यावर त्याचा मृतदेह जळाला किंवा नाही हे त्यांनी पाहीले नाही. आणि ते दोघे ही तेथून घटनास्थळावरून रात्रीच्या अंधारात कुणाला काही समजण्या अगोदर निघून गेले होते. त्याचा मृतदेह अर्धवट जळालेल्या अवस्थेत होता. दुसऱ्या दिवशी सकाळी त्या झुडपातून विहळण्याचा आवाज तेथील नागरिकांना येत होता. एका महिलेने त्या झुडपात डोकावून बघितले तर एक व्यक्ती गंभीर अवस्थेत कण्हत पडली असल्याचे दिसून आले. त्याचा पाय तिला हल्ल्यासारखा वाटत होता. म्हणून तिने त्या अर्धवट जळालेल्या व्यक्तीविषयी इतरांना सांगितले. त्यावेळेपासून इतरजण सकाळ पासून त्याला नुसतेच बघून जात होते. कुणाला तो ओळखीचा वाटत होता. तर कुणाला तो अनोळखी वाटत होता. दुपारी १२.४५ च्या दरम्यान या घटनेची माहिती म्हापसा पोलीसांना समजली होती. त्यांनी घटनास्थळी घाव घेऊन त्याची ओळख पटवली होती. त्याची ओळख राजेश शेटकर रा. कुचेली अशी पटली होती. पोलीसांनी त्याला उपचारासाठी १०८ रुणवाहिकेतून जिल्हा रुणालयात पाठवून दिले. ती ही रुणवाहिका तब्बल दोन तासांनी तेथे आली होती. परंतु तेथील डॉक्टरांनी त्याचा उपचारा पूर्वीच मृत्यू झाल्याचे पोलीसांना आणि त्याच्या घरच्या लोकांना सांगितले. घटनास्थळी पोलीस उपाधिक्षक गजानान प्रभु देसाई, पोलीस निरीक्षक तुषार लोटलीकर, अधिक्षक शोवित सकसेना यांनी भेट देऊन पाहणी करून तपासाच्या सुचना पोलीसाना दिल्या होत्या. या घटनेची माहिती पोलीसांनी मयत राजेश शेटकर याच्या पत्नीकडून घेतली होती. घटनेच्या दिवशी म्हणजे रविवार २२ नोव्हेंबर रोजी तो घरातून पैसे घेऊन दारू पिण्यासाठी बारमध्ये गेल्याचे पोलीसांना समजले. तेथील सीसीटिव्ही फुटेजच्या आधारावरून पोलीस संशयीत आरोपीच्या पर्यंत पोहचले होते. बारमधील सीसीटिव्ही कॅम्प्यात राजेश शेटकर याच्याबरोबर आणखीन दोघे तस्ण असल्याचे दिसत होते. या आधारेच पोलीसांनी संशयीत आरोपी रूपेश महाले याला कुचेलीतून तर सलीम नदाफ याला कांदोलीतून ताब्यात घेऊन त्यांना पोलीस स्टेशनला आणले. ते दोघे ही पोलीस रेकॉर्डवरील गुन्हेगार होते. सतीमवर २०१७ सालात अपघाताचा आणि दंगलीचा गुन्हा नोंद झालेला होता. तर रुपेशवर ही काही गुन्हे नोंद होते. इंकंदर सराईत गुन्हेगारांनीच आपल्या मित्राला मारील भांडणाच्या कारणातून दारूच्या नशेत टपकवले होते. त्याच्याकडे पोलीसांनी मयत राजेश शेटकर याच्या खूनाविषयी चौकशी केली असता. ते दोघे ही सुरुवातीला पोलीसांना उडवाउडवीचे उत्तरे देत होते. पोलीसांनी त्यांना पोलीसी खाक्या दाखविताच त्या दोघांनी आपला गुन्हा कबुल करून तो का आणि कशासाठी केला याची माहिती दिली. त्यांनी गुन्हा कबुल केल्याने पोलीसांनी मयत राजेश शेटकर याच्या पत्नीकडून या घटनेची लेखी फिर्याद दाखल करून घेतली होती. त्याच्या फिर्यादीवरून पोलीसांनी राजेश चंद्रकांत शेटकर (वय ४९ रा. कुचेली, म्हापसा) याच्या खून प्रकरणी रूपेश महाले (वय ३२) आणि सलीम अब्दुल नदाफ (वय २४) या दोघांच्या विरोधात भाद्रवी कलम ३०२ प्रमाणे गुन्हा दाखल केला होता. पोलीसांनी त्या दोघांना म्हापसा येथील प्रथमवर्ग न्यायालयात दाखल केले असता मा. न्यायालयाने त्या दोघांना चार दिवसांची पोलीस कोठडी सुनावली होती. पोलीस कोठडी दरम्यान पोलीसांनी त्याच्याकडून गुन्ह्यात वापरलेला दगड जम केला होता. या घटनेचा योग्य रितीने तपास करून पोलीसांनी या गुन्ह्यातील दोघा ही संशयीत आरोपीना घटनेनंतर अवघ्या काही तासातच ताब्यात घेतले होते. या घटनेचा तपास उपनिरीक्षक अनिल पोवळेकर, अशिष परब, हवा. आलिंविटो डिमेलो सुशांत चोपडकर, शिवाजी शेटकर, ईर्षद वाटांगी, शिपाई फ्रेन्की वाडा, राजेश कांदोलकर, अक्षय पाटील, देमगो माटणेकर, सर्वेश मोट्रेकर, अभिषक कासार, प्रकाश पोळेकर यांनी केला. पोटात अक्राबाई शिरली की शेळीचा वाघ होता. पण त्या नशेत तो स्वतःला हरवून बसतो. आणि आपण कुणाबरोबर काय करतो आहेत याचे भान राहत नाही. नशेत भांडण उकरून काढले की त्याचे परिणाम वाईंट होतात. आणि मग होत्याचे नव्हते होते हेच या घटनेवरून दिसून येते.

मोक्ष प्राप्तीसाठी फासावर गेले

स्वतः सह चौधांना गळफास घ्यायला सांगितले. मात्र अचानक एकाच्या घरून त्याच्या मोबाईलवर फोन आल्याने तो घरी गेल्यामुळे बचावला. पण भैंदूबाबा आणि त्याचे अन्य दोन शिष्य मात्र फासावर लटकून मेले. या घटनेने संपूर्ण ठाणे जिल्हा हादरून गेलाय. शहापूर तालुक्यातील चांदा गावाजवळील जंगलात झाडाला लटकलेल्या अवस्थेत आढळलेल्या तीन मृतदेहांचे गूढ अखेर पोलिसांनी उकलले. तांत्रिक विद्येच्या प्रभावातून हा सर्व प्रकार घडला. याप्रकरणी फरार असलेल्या चौथ्या व्यक्तीला पकडल्यानंतर त्याच्या कबुलीजबाबातून हे धक्कादायक वास्तव समोर आले आहे. सचिन कानकोचे असे अटक केलेल्या तरुणाचे नाव आहे. पोलिसांनी प्राथमिक तपासात हा प्रकार अंधश्रद्धेतून घडल्याचा अंदाज व्यक्त केला होता, तो खरा ठरला आहे. मुकेश घावट, महेंद्र दुभेले आणि सचिन कानकोचे हे तिथे नितीन बेहेरे या तांत्रिक विद्येचा दावा करणाऱ्या भैंदूबाबाच्या नादी लागले होते. मंत्रतंत्राने मोक्षप्राप्ती होईल, असे बेहेरे याने या तिघांना सांगितले आहे. ती तंत्रविद्या शिकविण्यासाठी १४ नोव्हेंबरला अमावस्येच्या रात्री जंगलात निर्जनस्थळी बोलावले. बेहेरेने या तिघांना मोक्ष मिळविण्यासाठी आत्महत्या करण्यास प्रवृत्त केले. त्यानुसार स्वतः सह चौधांसाठी फास तयार केले. भैंदूबाबा आणि त्याच्या दोन शिष्यांनी गळफास लावून घेतले. मात्र सचिन कानकोचे आत्महत्या करण्याच्या तयारीत असताना त्याच्या मोबाईलवर कुंदुबियांकऱ्हून फोन आला. त्यामुळे तो घाबरून थेट घरी आला. गळफास लावण्यासाठी वापरलेली साडी, तिघा मृतांचे मोबाईल कॉल्स यांच्या आधारे पोलिसांनी फरारी कानकोचेला ताब्यात घेतले. भैंदूबाबाला केलेली मदत, पोलिसांपासून माहिती लपवून ठेवण्याचा प्रयत्न आणि काढी जाटू प्रतिबंधक कायद्यान्वये सचिन कानकोचे याच्याविरुद्ध गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. न्यायालयाने त्याला दोन दिवसांची पोलिस कोठडी सुनावली आहे.

अ ठरा पगड पक्षांनी मिळून तयार केलेले आघाडी सरकार म्हणजे चलती का नाम गाडी रुक गया तो खटारा! अशातला प्रकार असतो. त्यामुळे असे सरकार चालले तर ५ वर्षांची टर्म ही पूर्ण करू शकते किंवा वाजपेयी सरकार प्रमाणे १३ दिवसांतही अशा आघाडी सरकारचा कारभार आटोपू शकतो. केंद्रात आणि गोव्यात हा संगीत खुर्चीचा खेळ अनेक वेळा रंगला होता आणि त्याने देशवासीयांचे चांगले मनोरंजन सुधा केले होते. कारण कोणाचे ६ महिन्याचे कोणाचे ११ महिन्याचे, कोणाचे १८ महिन्याचे तर कोणाचे १३ दिवसाचे सरकार आघाडी सरकारांचा हा बिन पैशाचा तमाशा भारतीय लोकशाहीसाठी नवा नाही. अशा परिस्थितीत महाराष्ट्रातील तीन पक्षांच्या महाविकास आघाडी सरकारने एक वर्ष पूर्ण करून दाखवल हा एक चमत्कारच म्हणायला पाहिजे आणि असा चमत्कार करून दाखवणाऱ्या तिन्ही पक्षाच्या नेत्यांचा खरे तर शिवतीर्थावर जाहीर सत्कार करायला हवाय! महाविकास आघाडी सरकारची रथापना आणि त्यासाठी रंगलेले पडद्यामागील नाट्य हा मसालेदार हिंदी चित्रपटांचा विषय ठरू शकतो. पण काय करणार आज मसालेदार चित्रपट बनवणारे मनमोहन देसाई आणि प्रकाश मेहरा हे दोन्ही दिगंग दिग्दर्शक हयात नाहीत. अन्यथा महाविकास आघाडीच्या वर्षपूर्ती वर एक चांगला चित्रपट बनला असता आणि बॉक्स ऑफिसवर त्याने धमाल उडवली असती. असो राज्यातील महाविकास आघाडीच्या वर्षपूर्तीचा आढावा घेतल्यास त्यांचे वर्षभरातील

कामं फार काही समाधानकारक होते असे म्हणता येणाऱ्या
नाही. पण ठीक आहे जे काही थोडेफार काम झालेय त्यात
समाधान मानायचे की नाही हे आता महाराष्ट्रातील जनतेने
ठरवायचे आहे. कारण सरकारचे सुरवातीचे काही दिवस
तिन्ही पक्षातील नेत्यांचे मनोमिलन घडवण्यात गेले. त्यातच
राज्य सभा आणि विधान परिषदेच्या जागा वाटप पासून ते
काँग्रेसच्या मंत्र्यांना विकास निधी वाटपार्पयत देण्यात
आलेल्या सापल्य वागणुकीमुळे वर्षभर काँग्रेस नाराज आहे
काँग्रेस नेते पृथीबाबा यांनी तर हे सरकार शिवसेनेचे आहे
असे जाहीरपणे सांगून टाकले होते. मुख्यमंत्री शरद पवारांचे
जास्त एकतात पण काँग्रेसला मात्र फारसे महत्त्व देत नाहीत
हा आजही काँग्रेसचा आरोप कायम आहे आणि अशा
परिस्थितीत सरकारची झालेली वर्षपूर्ती ही निश्चितपणे
आश्वर्यकारक म्हणावी लागेल. कारण भाजपवाले कोर्टाच्या
तारखा प्रमाणे रोज सरकार पडण्याच्या तारखा देत होते
पण त्यांची भविष्यवाणी काही खरी ठरली नाही. त्यामुळे
महाविकास आघाडीचे नेते खुश आहेत. राहता राहिला प्रश्ना
गेल्या वर्षभरात महाविकास आघाडीच्या सरकारने काय काम
केले? तर कोरोनाच्या संकटामुळे सरकारची अशी काही
दमछाक करून टाकली होती की या संकटाचा सामना करत
करता सरकारच्या नाकी दम आला. त्यातच लॉकडाऊनमध्ये

राज्यातील उद्योगधंदे बंद असल्याने सरकारचे महसुली उत्पन्न सुद्धा ठप्प झाले होते. त्यातच सरकारवर साडेपाच लाख कोटींचे कर्ज आहे. त्यामुळे सरकारी कर्मचाऱ्यांचा पगार देण्यासाठी सुद्धा कर्ज काढावे लागत होते आणि अशी परिस्थितीत आघाडी सरकार चालवायचे म्हणजे तारे वरच्या कसरत होती, पण ही कसरत कशी तरी पार पाडीत सरकार एक वर्ष पूर्ण केले. या वर्षभरात काही जनहिताची कामे केरळ यात महात्मा फुले शेतकरी कर्जमुक्ती योजने अंतर्गत ३०.७८ टक्के खातेदारांना १९.६४३ कोटींचा लाभ मिळवून दिला यावेळी खरीप पीक योजने अंतर्गत २७ टक्के अधिक कर्ज वाटप केले, तसेच विक्रमी कापूस खरेदी केली जी गेल्या ११ वर्षांच्या तुलनेत अधिक आहे. तसेच प्रथमच रब्बी हंगामा भरड धान्य खरेदी केली. भरड आणि धन यांचीही विक्रम खरेदी केली. या सरकारच्या काळात एका पाठोपाठ एक अशी अनेक संकटे आली. कोरोना बरोबरच गारपीट अतिवृद्धी निसर्गाचक्री वाढळ ही सगळी संकट सरकार समोर असताना सरकारने या आपतीत नागरिकांना १३ हजार ३०० कोटीच्या निधीचे वाटप केले. गरिबांसाठी फायदेशीर ठरलेला शिवभोजन थाळी १० रुपया वरून ५ रुपये केली आर्थिक सध्या १०५ शिवभोजन केंद्रातून त्याचे वाटप सुरु आहे. ज्याचा २.५० कोटी लोकांनी लाभ घेतला. कोरोनाला आव

घालण्यासाठी सरकारने केलेले काम निश्चितच उल्लेखनीय आहे. माझे कुटुंब माझी जबाबदारी या योजने अंतर्गत व्यापक जंबो कोविड सेंटर बनवले. त्यात चांगल्या सुविधा दिल्या. थोडक्यात कोरोनाच्या संकट काळात सरकारने केलेल्या चांगल्या कामामुळे सध्या कोरोनाचा मृत्युदर आटोक्यात आहे. तर कोरोना रुग्ण बरे होण्याचे प्रमाण वाढले आहे. या सर्वगोष्टी पाहता सरकारची कामगिरी अगदीच वाईट होती, असे म्हणता येणार नाही. त्यामुळे हे सरकार तीन पक्षांचे असले तरी त्याची वर्षभरात केलेली कामगिरी फार चांगली नसली तरी वाईट सुद्धा नाही. आता विरोधक पत्रकार परिषदा घेऊन सरकारच्या नावाने बोंबलत आहेत. पण कोरोनाच्या संकटाच्या काळात या लोकांनी राज्यातील जनतेला किती मदत केली? हे एकदा सांगावे उलट महाराष्ट्राच्या, मुंबई पोलिसांच्या विरोधात गरल ओकणाऱ्या लोकांना हे विरोधी पक्षाचे लोक मदत करीत होते. त्यामुळे सरकारच्या वर्षभरातील कामगिरीवर टीका करण्याचा त्यांना अधिकारच नाही. कोरोनाच्या संकट काळात आजारी माणसांना सुद्धा फडणवीस आणि त्यांच्या चेल्या चपाट्यांनी मदत केली नाही. सरकार कोरोनाशी दोन हात करीत असताना विरोधक आंदोलने करीत होते. त्यामुळे अशा बेजबाबदार विरोधी पक्ष सरकारच्या विरोधात बोलण्याचा नैतिक अधिकारच नाही. ते केवळ सरकार पडण्याची किंवा पाडण्याची प्रतीक्षा करीत आहेत. जेणेकरून त्यांना खुर्ची मिळेल, पण काँग्रेस, राष्ट्रवादी आणि शिवसेना राहिल्यास ५ वर्ष तरी सरकारला धोका नाही.

प्रेमात जिहाद कसला?

कें द्रात भाजपा प्राणीत एन्डाई आघाडीचे
सरकार आल्यापासून कोणत्या ना
कोणत्या कारणावरून जातीयवाद उफाळून येतोय.
आणि त्यातून धार्मिक तणाव निर्माण होत आहेत
जे देशाच्या अंतर्गत सुरक्षा आणि एकात्मतेला
हानिकारक आहेत. सध्या लव्ह जिहाद विरोधी
कायदा केला जात असल्याने देशात आणि खास
करून उत्तर भारतात अशंतातेचे वातावरण पसरले
आहे. मुळात लव्ह आणि जिहाद या दोन
वेगवेगळ्या गोष्टी आहेत. लव्ह म्हणजे प्रेम ही
एक तरल भावना आहे जी विश्वासाच्या, पायावर
आणि भाव भावनांच्या बंधनात
गुंफलेली असते. प्रेमात आदर
असतो, परस्परांविषयीची ओढ
आणि त्यागाची भावना असते

संदिया

सोन

संदेशांक

सोनू जाधव

तरुणी मध्योल प्रेम प्रकरणे आण त्यानंतर हाणारा
धर्मातरे किंवा आंतरजातीय विवाह थांबणार
आहेत का? तर अजिबात नाही! कारण प्रेम हे
आंधळ असते ते जात धर्म बघत नाही अशा
वेळी एखाद्या हिंदू तरुणी मुस्लिम तरुणाच्या
प्रेमात पडली आणि तिने त्यांच्याशी लग्न केलं
आणि त्यासाठी दोघांच्याही सहमतीने धर्मातर
झालं, तर कायदा त्यांना कसा काय अडवू
शकतो. कारण दोगही जर बालिग असतील, तर
कायदानुसार ते कुठल्याही जाती धर्मचे असोत.
त्यांना लग्न करण्याचा पूर्ण अधिकार आहे.

जर ती मुस्लिम प्रियकराशी लग्न करायला तयार झाली आणि नंतर तिची फसगत झाली. तर त्याएकटच्या त्या तरुणाला दोषी धरता येणार नाही. तर सगळ्या गोष्टी ठाऊक असतानाही मुस्लिम तरुणाशी लग्न करायला तयार झालेली ती तरुणी सुद्धा तितकीच दोषी आहे आणि हीच गोष्ट लव्ह जिहाद विरोधात आरडा ओरडा आणि कायदे करणाऱ्यांनी लक्षात ठेवायला हवी होती. लव्ह जिहाद प्रकरणात एकटच्या मुस्लिम तरुणाला दोषी ठरवता येणार नाही, तर सगळ्या गोष्टी ठाऊक असूनही त्याच्याशी लग्न करणाऱ्या त्या हिंदू किंवा ज्या कुठल्या धर्माची ती तरुणी असेल तिचाही तितकाच दोष आहे. कारण टाळी एका हाताने वाजत नाही. त्यामुळे लव्ह जिहाद विरोध कायदा कोणत्याही दृष्टीने समर्थनीय ठरू शकत नाही.

उलट अशा प्रकारचे कायदे आणले तर ते एका विशिष्ट धर्माला टार्गेट करण्यासाठीच करण्यात आलेत. असा एक मैसेज जनतेत जाईलानी त्यातून हिंदू मुस्लिम समाजात आणखी तेढ निर्माण होईल. त्यातच आजची तरुण पिढी ही अत्यंत संवेदनशील आहे. त्यांना भडकावणार एखादी छोटी ठिणगी सुद्धा मोठ्या जातीय वणव्याच रूप घेऊ शकते. तेंब्हा तरुण पिढीच्या भावनांशी खेळणारे कोणतेही चुकीचे कायदे देशातील कुठल्याही सरकारने करू नयेत. तसा पाहता आजची पिढी जात धर्म पाहत नाही. आजकाल शिक्षणाच्या नोकरी धंद्याच्या निमित्ताने तरुण मुले-मुली एकत्र येतात. त्यांचं प्रेम जुळत आणि मग ती लग्नाच्या बेडीत अडकतात. मात्र प्रेमात जात धर्म पहिला जात नसल्याने मोठ्या प्रमाणात सध्या आंतरजातीय विवाह होत आहेत आणि त्यात तरुण पिढी समाधानी आहे. त्या पिढी समोर लव्ह जिहाद सारखी प्रकरणे उभी करून त्यांना जातीयवादी बनवू नका तसे झाले तर ते खूप महागात पडेल.

मोबाईल नंबर : ७०२१४७६१५३

जगाचा खातमा कदृप्रयात अग्रेक्षक एके ४६ कायफल

दिशायन

त्याकाळातल्या एका रायफलीत हे चांगले होते तर दुसऱ्या रायफलीत ते चांगले होते. मग क्लाशनिकोव यांनं साधारण १५० रायफलींमध्ये चांगले पार्ट नव्याने बनवू ते असेम्बल केले, असा एके ४७ रायफलचा जन्म झाला ठिरु तंत्र. सेप्टी कॅब, रोटेरींग बेल्ट आणि गॅसव

आधारीत रिलोडिंग आदी या रायफलचे वैशिष्ट्य आहेत

ही रायफल साधारण १५ हजार वेळा वापरता येते. यातून एका मिनिटात ४० ते १०० गोळ्या बाहेर पडतात. ज्यांची ३५० मीटरपर्यंत जातात. रायफलचे वजन फक्त ३.४५ किलो आहे, असं द इकॉनॉमिस्टने आपल्या एका रिपोर्टमध्ये नमूद केले होते. आता एवढी सगळी वैशिष्ट्यांची असणारी रायफल खुप महाग असेल, असे वाटण्यात याची सहाजीक आहे. मात्र ही रायफल स्वस्त आहे. म्हणूनच हिचा वापर जगातल्या जवळपास सगळ्याच देशांमध्ये केला जातो.

हा रायफल काहा फक्त सन्यामुळ प्रासऱ्ड झाला नाही
तर दहशतवादी हल्ल्यांमधेही हिचा वापर मोठ्या प्रमाणात
होतो. म्हणूनच ही रायफल वारंवार चर्चत येते. फोब्स
मॅगझिनने मार्च २०१९ मध्ये एका लेखात दिलेल्या

रळामी रामानंदतीर्थ त्याख्यानमालेची तीन तपे!

है द्राबाद मुक्तिसंग्रामाचे नेते पू. बाबासाहेब परांजपे यांनी नारायणलाल लाहोटी, चंद्रकांत देऊळगावकर, जीवनधर शहरकर यांच्या साथीने स्थापललेख्या 'स्वामी रामानंदतीर्थ व्याख्यानमाले' ३९; स तीन तपे-३६ वर्षे पूर्ण होत आहेत. प्रख्यात विचारवंत तर्कतीर्थ लक्ष्मणशास्ती जोशी यांनी २४ मार्च १९८५ रोजी व्याख्यानमालेचे पहिले पुष्ट गुंफले. तेव्हापासून गेल्या ३६ वर्षात, व्याख्यानमालेने १५० नामवंत वक्त्यांचे विचार लातूरकरापर्यंत पोहोचवले. हरित क्रांतीचे अध्यवर्य-पद्यविभूषण डॉ.एम.एस.स्वामीनाथन, डॉ.अनिल काकोडकर, डॉ. जयंत नारळीकर यासारख्या वैज्ञानिकांनी संवाद दाखला. समाजसेवक पद्यविभूषण बाबा आमटे, रंजिया परेल, फुद्दिन बेन्नूर, वर्षा देशपांडे, डॉ.अनिल अवचट, डॉ.राजेंद्र सिंह, विजय जावंधिया यांनी बदलत्या समाजाचे दर्शन घडवले. मे.पु.रेगे कमलेश्वर, असगर अली इंजिनियर, वसंत पलशीकर, ग.प्र.प्रधान, न्या.चंद्रशेखर धर्माधिकारी, आ.ह.साळुंखे, सदानंद मोरे, पुष्टा भावे, नलिनी पंडित, य.दि. फडके, स.रा.गाडगीळ, न्या. हेमंत गोखले यासारखे विद्वान तर माधव गडकरी, कुमार केतकर, अशोक जैन, दिनकर गांगल, निळू दामले, निखिल वागळे, विनय हार्डिंग, अरविंद गोखले, मुकुंद संगोराम, परंजोय गुहा अशा ख्यातकीर्त पत्रकारांनी विचार मांडले. नंदा खरे, चिं.मो.पंडित, अच्युत गोडबोले, डॉ.अनंत फडके, डॉ. अरुण गढे यांनी बदलत्या विश्वातील विज्ञान व तंत्रज्ञान उलगङ्ग दाखवले. असंवेदनशीलतेच्या विषाणू संसर्गापासून वाचवण्यासाठी समर नखाते, अतुल पेठे, अतुल कुलकर्णी, चंद्रकांत काळे, विभावरी देशपांडे व गिरीश कुलकर्णी, माधव चव्हाण, वीणाताई गवाणकर, प्रशांत दळवी, चंद्रकांत कुलकर्णी ज्योती सुभाष, यांनी विचार सांगितला. डॉ.हरीद दाभोलकर, विनोद शिरसाठ, अविनाश पाटील, प्रदीप लोखंडे, प्रफुल्ल कदम व जयंसिंग पवार या कार्यरत तरूण पिढीने समाज बदलासाठीची कृतीशीलता सांगितली. 'आख्यान तुकोबाराय',

‘आज ह्या देशामध्ये’, ‘अपरिचित पुल’ , साहिर लुधियानवी यांच्यावरील ‘मै हर एक पल का शायर हूँ’ मोहम्मद रफी यांच्यावरील ‘रफी नामा’ हमीद दलवाई यांच्यावरील’ हमीद- द अनसंग ह्युमिस्ट’ असे दर्जेदार दृक्प्रत्यावृत्त तसेच समाजसुधारक र.धो. कर्वे यांच्यावरील प्रा.अजित दळवी लिखित व अतुल पेठे दिग्दर्शित ‘समाजस्वास्थ्य’ नाटक आयोजित केले. २००९ साली व्याख्यानमालेचा गैप्यमहोत्सव साजरा करताना पुणे येथील ‘आर्य संगीत प्रसारक मंडळाच्या सहकार्यने’ ‘सवाई संगीत संमेलना’चे आयोजन करण्यात आले. हिंदुस्थानी शास्त्रीय संगीतामधील विख्यात गायक श्रीमती मालिनी राजूकर, पं.अजय पोहनकर, पं.श्रीकांत देशपांडे, श्रीनिवास जोशी, उपेंद्र भट हे गायक तसेच संतूरवादक पं.सतीश व्यास हे संगीत संमेलनात सहभागी झाले होते. लातुरात प्रथमच सादर झालेल्या ‘सवाई संगीत संमेलना’चे स्वागताध्यक्ष मा. श्री. दिलीपराव देशमुख हे होते. ह्या संमेलनास तत्कालीन मुख्यमंत्री विलासराव देशमुख यांनी तीनही दिवस विशेष सवड काढून दाद दिली. तर लातूर परिसरातील अनेक रसिकांना संगीतानंद घेता आला. व्याख्यानमालेची ३६ वर्षे साजरी करताना एक विशेष कार्यक्रम सादर करताना आनंद होत आहे. सर्व राष्ट्रांना सल्ला देण्यात, त्यांच्यासाठी संशोधन करून समन्वय साधण्यात रात्रंदिवस झटक असतात. जगभरातील प्रसारमाध्यमे ज्यांच्या निवेदनाची, स्पष्टीकरणाची व सल्ल्याची वाट पाहत असतात. अशा जागतिक आरोग्य संघटनेच्या (WHO) मुख्य वैज्ञानिक व भारताचे भूषण डॉ. सौम्या स्वामीनाथन, ह्या अत्यंत व्यग्र दिनचर्येतून ‘स्वामी रामानंदीर्थ व्याख्यानमाले ३९; च्या विनंतीस मान देऊन आपल्याशी संवाद साधण्याकरिता खास सवड काढत आहेत, ही बाब लातूरकरांसाठीच नव्हे तर संपूर्ण महाराष्ट्राकरिता अभिमानास्पद आहे. यापुढेही देशासमोरील महत्वाच्या विषयावरील तज्ज्ञ, शास्त्रज्ञ व विद्वानांचे विचार पोहोचविण्याच्या दृष्टीने व्याख्यानमाला प्रयत्नशील आहे.

